

قلب بزرگ محمد سلطانی (ایوب مدائن) فعال جنبش کمونیستی از تپش بازایستاد

"...آنچه که انگیزه من برای حرکت در رابطه با مبارزه اجتماعی و سوسیالیسم بوده، شوق مقصد نیست، عظمت و زیبایی راه است. مقصد آغاز سکوی پرشی است به راهی فراتر..."

روز چهارشنبه ۲۰ دسامبر ۲۰۲۳ (۲۹ آذر ۱۴۰۲) قلب بزرگ رفیق محمد سلطانی (ایوب مدائن) رزمنده کمونیست که برای آزادی و برابری می‌تپید، در پی نبرد با بیماری سرطان از تپش بازایستاد و جنبش کمونیستی یکی دیگر از رهروان خود را از دست داد. سوسیالیستی پرجنب و جوش، دوستدار فرهنگ و چیره دست در ادبیات که دل در گرو آزادی، برابری و رهایی انسان داشت.

رفیق محمد (ایوب) در سال ۱۳۳۵ در شهرستان گرمی آذربایجان به دنیا آمد اما از دوران مدرسه ساکن تهران شد. فعالیت سیاسی خود را در جوانی و از دبیرستان علمیه تهران که فضای سیاسی پرشوری علیه دیکتاتوری سلطنتی داشت و نیز در محفلی از دوستان چپ آغاز کرد و سپس هوادار سازمان چریک‌های فدایی خلق شد. چند ماه پیش از قیام بهمن ۵۷ برای همراهی با جنبش ضدسلطنتی از خدمت سربازی گریخت و در روزهای ۲۱ و ۲۲ بهمن ماه در تسخیر کلانتری و مراکز نظامی منطقه نیروی هوایی مشارکت فعال داشت و سپس به صفوف هوادارن سازمان چریک‌های فدایی خلق پیوست. در سال ۱۳۵۸ وارد دانشگاه ادبیات و علوم انسانی شد و با دانشجویان پیشرو و در بخش محلات شرق تهران، سچفا همکاری داشت. رفیق محمد (ایوب) در انشعاب بزرگ سال ۱۳۵۹ به صفوف "اقلیت" پیوست و در سال ۱۳۶۴ مجبور به ترک ایران شد. در خارج از کشور نیز سال‌ها از فعالین پی‌گیر "اقلیت" بود و در عرصه‌های گوناگون علیه جمهوری اسلامی و در دفاع از کارگران و زحمتکشان شرکت فعال داشت.

رفیق محمد در آغاز دهه نود میلادی به هسته اقلیت پیوست و سال‌ها عضو "شورای هماهنگی هسته اقلیت و نیز نماینده ما در پروژه‌های "اتحاد چپ کارگری" و "اتحاد انقلابی نیروی های چپ و کمونیست" بود و در دشوارترین شرایط سیاسی جمع ما را همراهی کرد. رفیق محمد اعتقاد عمیقی به وحدت و همگرایی در جنبش کمونیستی داشت و در این راستا تلاش‌های فراوانی نمود. در سال ۲۰۱۴ برای تلاش بیشتر در راستای همگرایی از جمع ما فاصله گرفت تا فعالیت خود را در این مسیر متمرکز کند اما همواره یار و رفیق همراه ما ماند. یکی از محورهای همیشگی دیدگاه او ضرورت همگرایی کمونیستها بود و با مشارکت در کنگره‌ها و کنفرانس‌های احزاب و سازمان‌های انقلابی کمونیست و نیز گفتگوها و مصاحبه‌های تلویزیونی، تاکید خاصی بر این موضوع داشت.

رفیق محمد سال گذشته نبردی سخت با سرطان را آغاز کرد و در هنگامی که پزشکان ادامه معالجه موثر را ممکن نمی‌دانستند، پیشنهاد رفقایش برای برگزاری مراسم بزرگداشت و دیدار پایانی با دوستان را جسورانه پذیرفت و این مراسم در تابستان امسال در شهر هانوفر برگزار شد و محمد خود از زندگی و آرزوهایش و نیز جایگاه انسان در سوسیالیسم سخن گفت و اینکه: "...آنچه که انگیزه من برای حرکت در رابطه با مبارزه اجتماعی و سوسیالیسم بوده، شوق مقصد نیست، عظمت و زیبایی راه است. مقصد تازه آغاز سکوی پرشی است به راهی فراتر..."

برای جمع کوچک ما که از دو سال گذشته تا کنون سه رفیق نازنین (سعید سهرابی، صالح احمدیان و اکنون رفیق محمد سلطانی) را از دست داده‌ایم، فقدان رفیق محمد سخت و دشوار است اما تلاش می‌کنیم که آرمان انسانی و سوسیالیستی این رفقا را پاس داریم.

ما خاموشی رفیق محمد را به همسرش رفیق سوسن و فرزندانش تایماز و پویان و نیز همه رفقا و دوستانش تسلیت می‌گوییم. مراسم خاکسپاری و گرامی داشت رفیق محمد بعد از طریق خانواده وی تعیین و اعلام خواهد شد.

هسته اقلیت

۱۴۰۲ آذر ۲۹ / 20.12.2023

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی- برقرار باد جمهوری شورایی

زنده باد آزادی- زنده باد سوسیالیسم